

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (21)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#) / [Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

Συνέχεια από (20)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

23. Μετάβασις εις την Νέαν Σκήτην και το οσιακόν τέλος.

Εις την Νέαν Σκήτην πλέον, όταν ήλθαμε, ο Γέροντας ειχε πέσει τελείως σωματικώς και κάθε προσπάθεια εξωτερική και κόπος, έστω και μικρός, τον κατέβαλε σωματικώς. Τί ημπορούσαμεν όμως να κάμωμεν που έπρεπε να ευρεθή τόπος κατάλληλος, ώστε να ημπορούμεν να συνεχίσωμεν την τάξιν και συνήθειαν του τύπου όπου είχαμεν από πριν; Μέσα εις την Σκήτην ήτο αδύνατον, διότι οι Πατέρες εδώ έχουν άλλην τάξιν και συνήθειαν· είναι δε και πολύ πυκνοκατοικημένη και οπωσούν, ανεπιτηδεία προς ησυχίαν. Βγήκαμεν έξω από την Σκήτην προς τον Πύργον και εκαθίσαμεν εις τα εκεί ησυχαστήρια της Μονής του Αγίου Παύλου, όπου συνέπεσε να ήσαν κενά, όμως και ακατάλληλα προς οίκησιν. Με οσηνδήποτε προσωρινότητα και αν επεσκευάσαμεν τα πλέον απαραίτητα, εδημιουργείτο πάλιν μέριμνα και ουχί ολίγος κόπος, που εις ημάς δεν φαινόταν, εις την ασθενή όμως εκείνην και καταβεβλημένην φύσιν έγινε πολύ αισθητόν. Από τότε άρχισε νά καταπίπτη τελείως ή υγεία του και δύο σοβαρές ασθένειες, η μία κατόπιν της άλλης, επέφεραν το τέλος της επιγείου ζωής του. [\(περισσότερα...\)](#)